

Да живеем щедро

Ключов стих: „Защото знаете благодатта на нашия Господ Исус Христос, че, макар да беше богат, за вас стана беден, за да станете богати чрез Неговата бедност.”

2 Коринтяни 8:9

Избрани стихове:
2 Коринтяни 8:1-15

В днешния урок Павел разглежда темата за насърчаване на вярващите да участват в събиране на средства за светиите в Ерусалим. Думите му дават ценна представа за сърцето и мотивацията зад щедростта. Апостолът дава за пример братята в Македония, които са дали жертвено, въпреки собствената си бедност, като модел за подражание за коринтяните.

Павел пише: „Сега искам да знаете, скъпи братя и сестри, какво е направил Бог в Своята доброта чрез църквите в Македония. Те са изпитани от много беди и са много бедни. Но те са и изпълнени с изобилна радост, която се е преляла в богата щедрост. Защото мога да свидетелствам, че те дадоха не само това, което можеха да си позволят, но и много повече. И те го направиха по своя собствена воля. Те ни молеха отново и отново за привилегията да

участват в дара за вярващите в Ерусалим.“ 2
Коринтяни 8:1-4

Горният пасаж оспорва общоприетото схващане, че човек трябва да разполага с изобилие от ресурси, за да може да дава. Македонците не чакаха да имат излишък, а даваха жертвено дори в момент на нужда. Това трябва да ни накара да преосмислим собствените си възгледи по този въпрос и да обмислим начините, по които можем да допринесем за нуждите на светиите, независимо от финансовото си състояние. В това се сещаме за вдовицата, която даде малка жертва, но беше похвалена от Исус, че даде всичко, което имаше. Марко 12:41-44

Даването трябва винаги да бъде на доброволна основа. Всички предани християни трябва да бъдат мотивирани да дават щедро благодарение на Божията благодат. Това трябва да идва от сърцата им, в противен случай не е угодно на Бога. Макар македонците да не са имали много, те отчаяно са искали да споделят това, което са имали. Те молели Павел да им позволи да участват. Какъв пример за щедрост!

Нашият ключов стих ни дава още по-голям урок. Той ни напомня, че духът на благотворителност се прояви в най-висша степен от нашия Господ чрез неговата смиреност, като доброволно се отказа от духовния си живот, за да дойде на земята като човек. Той направи това, за да даде човешкия си живот като откуп и по този начин да изкупи целия свят на човечеството заради

първородния грях на Адам. Римляни 5:18,19; 1 Тимотей 2:5,6

Християните разбират, че едно от доказателствата, че сме преминали от смърт към живот, е, че обичаме братята. Освен това, както Христос даде живота си за нас, така и ние трябва да постъпваме по същия начин с братята. С други думи, трябва да правим всичко възможно, за да им помогнем да уверят своето призвание и избор. 1 Йоан 3:14,16; 2 Петър 1:10

Писанията изобилстват с уроци, илюстриращи състраданието, което трябва да имаме към братята в час на нужда, както и към човечеството като цяло, когато имаме възможност. Нека животът ни все повече отразява нашата признателност към следната наставление от Павел: „Затова, когато имаме възможност, нека правим добро на всички хора, особено на онези, които принадлежат към семейството на вярващите.“ Галатяни 6:10